Ćwiczenie 1

Wyznaczyć reprezentację dziesiętną liczby dwójkowej 10011101001

Mnożymy od prawej strony kolejne cyfry dwójkowe przez kolejne potęgi liczby 2 (począwszy od 0) i sumujemy iloczyny.

$$1*2^0 + 0*2^1 + 0*2^2 + 1*2^3 + 0*2^4 + 1*2^5 + 1*2^6 + 1*2^7 + 0*2^8 + 0*2^9 + 1*2^10$$

= 1 + 8 + 32 + 64 + 128 + 1024 = 1257

Ćwiczenie 2

Jaką największa liczbę można zapisać na k bitach?

Największa liczba zapisana na k bitach to $2^0 + ... + 2^k - 1$, w reprezentacji dwójkowej jest to liczba 1...1 (k bitów) = 10...0 - 0...01 (k+1 bitów) = $2^k - 1$

Ćwiczenie 3

Zamienić liczbę dziesiętną 125 na liczbę dwójkową

Reprezentację dwójkową liczby dziesiętnej tworzą kolejne reszty z dzielenia przez 2,

zapisywane w kolejności od ostatniej do pierwszej.

$$125/2 = 62 \text{ r 1}$$
, $62/2 = 31 \text{ r 0}$, $31/2 = 15 \text{ r 1}$, $15/2 = 7 \text{ r 1}$, $7/2 = 3 \text{ r 1}$, $3/2 = 1 \text{ r 1}$, $1/2 = 0 \text{ r 1}$ $(125)_{10} = (1111101)_2$

Ćwiczenie 4

Wypisać reprezentacje binarne kolejnych cyfr szesnastkowych

0: 0000

1: 0001

2: 0010

3: 0011

...

9: 1001 < -9/2 = 4 r 1, 4/2 = 2 r 0, 2/2 = 1 r 0, 1/2 = 0 r 1

a: 1010

b: 1011

c: 1100

d: 1101

e: 1110

Reprezentacje bitowe przykładowych dwucyfrowych liczb szesnastkowych

44: 0100 0100, 8a: 1000 1010

Ćwiczenie 5

Ile razy więcej jest adresów IPv6 od adresów IPv4?

Ze standardowego zapisu adresu IPv6 wynika, że tych adresów jest $2^{(8*16)} = 2^{128}$. Z kolei adres IPv4 jest zapisywany w postaci czterech liczb dziesiętnych z przedziału [0, 255], więc adresów IPv4 jest $2^{(4*8)} = 2^{32}$. Zatem adresów IPv6 jest $2^{(128-32)} = 2^{96}$ razy więcej od adresów IPv4.

Podstawowe informacje na temat adresów IPv4

Adres IPv4 jest zapisywany w postaci 4 liczby dziesiętnych z przedziału [0, 255] oddzielonych kropkami. Każdą z nich można przedstawić jako 8-cyfrową liczbę binarną $(2^8 - 1 = 256 - 1 = 255)$

Przykładowy adres IPv4: 10.215.100.43

Adres IP służy do identyfikacji komputera w środowisku wielosieciowym, składa się z dwóch części – tej, która identyfikuje sieć i tej, która identyfikuje komputer w sieci.

Adresy IPv4 dzielą się na 5 klas – A, B, C, D i E. Do adresowania komputerów używane są adresy z klas A, B i C, adresy z pozostałych klas są używane do innych celów.

Klasę adresu IPv4 określa 1 oktet. Zakresy 1-szego oktetu dla klas A, B, C, D, E:

Dla klasy A: od 00000001 do 011111111, czyli od 1 do 127

Dla klasy B: od 10000000 do 10111111, czyli od 128 do 191

Dla klasy C: od 11000000 do 11011111, czyli od 192 do 223

Dla klasy D: od 11100000 do 11101111, czyli od 224 do 239

Dla klasy E: od 11110000 do 111111111, czyli od 240 do 255

Klasa adresu określa domyślny rozmiar części sieciowej i hostowej.

Klasa | Część sieciowa | Część hostowa

A | 1-szy oktet | Pozostałe 3 oktety

B | 1-sze 2 oktety | Pozostałe 2 oktety

C | 1-sze 3 oktety | Pozostały 1 oktet

Przykłady adresów IP (ostatni oktet dziesiętnie, ostatni oktet bitowo):

213.135.45.0, 213.135.45.00000000 - adres całej sieci klasy C

213.135.45.22, 213.135.45.00010110 - adres unicast w sieci 213.135.45.0 (pakiet z takim adresem docelowym jest przeznaczony dla jednego komputera w danej sieci)

213.135.45.255, 213.135.45.11111111 - adres broadcast w sieci 213.135.45.0 (pakiet z takim adresem docelowym jest przeznaczony dla wszystkich komputerów w danej sieci)

10.0.0.0 - adres całej sieci klasy A

10.0.1.5 - adres unicast w sieci 10.0.0.0

10.255.255.255 – adres broadcast w sieci 10.0.0.0

150.10.0.0 – adres całej sieci klasy B

150.10.1.6 - adres unicast w sieci 150.10.0.0

150.10.255.255 – adres broadcast w sieci 150.10.0.0

127.0.0.0 - sieć adresów loopbackowych (sieć wyodrębniona po to, aby komputer mógł wysyłać pakiety do samego siebie bez znajomości własnego adresu IP)

127.0.0.1 - najczęściej używany adres loopbackowy

127.10.15.183 - też adres loopbackowy

127.255.255.255 - adres b-cast w sieci 127.0.0.0

Adres broadcast (rozgłoszeniowy) jest to adres pakietu przeznaczonego dla wszystkich komputerów w sieci. Są dwa rodzaje adresów broadcast – globalny i skierowany. Pierwszy z nich to adres 255.255.255.255 (32 jedynki w zapisie bitowym) i pakiet z tym adresem docelowym jest przeznaczony dla wszystkich komputerów w sieci lokalnej. Taki pakiet nie przejdzie przez żaden router. Drugi rodzaj adresu ma w części sieciowej adres sieci docelowej, a w części hostowej same jedynki (w zapisie bitowym). Posługując się broadcastem skierowanym możemy wysłać pakiet do wszystkich komputerów w innej sieci niż lokalna.

Broadcast skierowany:

Mamy sieć lokalną klasy C o adresie 213.135.45.0

Jeśli z powyższej sieci chcemy wysłać pakiet danych do wszystkich komp. w sieci klasy C o adresie 213.135.44.0,

to wysyłamy go na adres 213.135.44.255 (broadcast skierowany do sieci 213.135.44.0)

Jeśli część sieciowa adresu ma długość inną od domyślnej, długość tę podaje się za pomocą maski zapisywanej łącznie z adresem.

Maska: ciąg 32 bitów dzielący adres IP na część sieciową i hostową; w części sieciowej maska ma jedynki, a w hostowej – zera.

Przykłady masek:

Przykład adresu zapisanego łącznie z maską:

213.135.45.140, 255.255.255.128 <- postać dziesiętna

11010101.10000111.00101101.1 0001100 <- postać binarna

Część sieciowa powyższego adresu to pierwsze 25 bitów, a hostowa – ostatnie 7 bitów. Adres sieci, w której znajduje się powyższy adres, otrzymujemy wstawiając same zera w część hostową. Adresem tej sieci jest więc 11010101.10000111.00101101.1 0000000, czyli 213.135.45.128. Jest to jedna z sieci powstałych z podziału sieci 213.135.45.0 na dwie równe części.

Podział sieci IP na podsieci

Część sieciowa adresu może mieć dowolną długość, nie tylko 8, 16 albo 24 bity. Sieci o maskach innych długości powstają z podziału (albo połączenia) sieci klas A, B lub C.

Sieć IP - grupa KOLEJNYCH adresów spełniająca nast. warunki:

- 1. adresy są jednakowe w cz. sieciowej
- 2. adresy różnią się między sobą w cz. hostowej
- 3. pierwszy adres z grupy ma same zera w cz. hostowej (adres sieci)
- 4. ostatni adres z grupy ma same jedynki w cz. hostowej (adres b-cast w tej sieci)

Z trzech ostatnich warunków wynika, że liczba adresów w sieci IP musi być potęgą liczby 2. Dokładniej, jest to liczba 2^k, gdzie k to liczba bitów części hostowej.

Powyższa definicja jest równoważna następującej:

Grupa adresów jest siecią IP, jeśli spełnia nast. warunki:

- 1. Są to kolejne adresy
- 2. Ich liczba wynosi 2^k
- 3. Pierwszy adres (adres sieci) ma same zera na ostatnich k bitach

Ćwiczenie 6

Podzielić sieć klasy C o adresie 213.135.45.0 na dwie równe części.

Podział sieci danej klasy na 2 części jest realizowany poprzez wydłużenie maski domyślnej o jeden bit, w wyniku czego powstają dwie grupy adresów (dwie podsieci), z których każda jest siecią IP. W przypadku sieci klasy C powstaje maska o dług. 25.

Wydłużona maska zapisana bitowo: 1--1.1--1.1 0000000

Wydłużona maska zapisana dziesiętnie: 255.255.255.128

Kolejne adresy w 1 podsieci (ostatni oktet rozpisany na bity):

213.135.45.0 0000000 (0) <- adres 1 podsieci

213.135.45.0 0000001 (1)

...

213.135.45.0 1111110 (126)

213.135.45.0 1111111 (127) <- adres b-cast w 1 podsieci

Kolejne adresy w 2 podsieci (ostatni oktet rozpisany na bity):

```
213.135.45.1 0000000 (128) <- adres 2 podsieci
```

213.135.45.1 0000001 (129)

...

213.135.45.1 1111110 (254)

213.135.45.1 1111111 (255) <- adres b-cast w 2 podsieci

Adresy podsieci zapisane z długością maski (po znaku dzielenia) dają pełną informację o podsieciach

adres 1 podsieci: 213.135.45.0/25

adres 2 podsieci: 213.135.45.128/25

Ćwiczenie 7

Podzielić sieć klasy C o adresie w.x.y.0 (192 $\leq$ w $\leq$ 223) na 4 równe części.

Podział sieci na 4 części jest realizowany poprzez wydłużenie maski domyślnej o dwa bity, w wyniku czego powstają cztery grupy adresów (4 podsieci), a których każda jest siecią IP. W przypadku sieci klasy C powstaje maska o długości 26 bitów.

Wydłużona maska w zapisie bitowym: 1--1.1--1.11 000000

Wydłużona maska w zapisie dziesiętnym: 255.255.255.192

Kolejne adresy w 1 podsieci:

```
w.x.y.00 000000 <- w.x.y.0
```

w.x.y.00 000001 <- w.x.y.1

...

w.x.y.00 111110 <- w.x.y.62

w.x.y.00 111111 <- w.x.y.63

Kolejne adresy w 2 podsieci:

w.x.y.01 000000 <- w.x.y.64

w.x.y.01 000001 <- w.x.y.65

•••

w.x.y.01 111110 <- w.x.y.126

w.x.y.01 111111 <- w.x.y.127

Kolejne adresy w 3 podsieci:

w.x.y.10 000000 <- w.x.y.128

w.x.y.10 000001 <- w.x.y.129

...

w.x.y.10 111110 <- w.x.y.190

w.x.y.10 111111 <- w.x.y.191

Kolejne adresy w 4 podsieci:

w.x.y.11 000000 <- w.x.y.192

w.x.y.11 000001 <- w.x.y.193

•••

w.x.y.11 111110 <- w.x.y.254

w.x.y.11 111111 <- w.x.y.255

adres 1 podsieci: 213.135.45.0/26

adres 2 podsieci: 213.135.45.64/26

adres 3 podsieci: 213.135.45.128/26

adres 4 podsieci: 213.135.45.192/26

Wydłużenie maski o k bitów skutkuje podziałem na 2^k równych podsieci

Tabela poddziału sieci klasy C (w.x.y.0, gdzie 192≤w≤223) na równe podsieci

Liczba	Maska	Adresy	Zakresy	Adresy b-cast
podsieci		kolejnych pods.	adresów u-cast	
2	255.255.255.128	w.x.y.0	w.x.y.1 - 126	w.x.y.127
		w.x.y.128	w.x.y.129 - 254	w.x.y.255
4				
8				
16				

Ćwiczenie 8

Utworzyć kolejne wiersze powyższej tabeli dla liczby podsieci 4, 8, 16

Ćwiczenie 9

Podzielić sieć klasy B o adresie 150.10.0.0/16 na 4 podsieci.

Wydłużamy maskę 255.255.0.0 o 2 bity, powstaje maska 255.255.192.0, czyli 1--1.1--1.11 000000.0--0

Kolejne adresy:

150.10.0.0 150.10.00 000000.00000000

... ...

150.10.63.255 150.10.00 111111.1111111

150.10.64.0 150.10.01 000000.00000000

... ...

150.10.127.255 150.10.01 111111.11111111

_____

150.10.128.0 150.10.10 000000.00000000

... ...

150.10.191.255 150.10.10 111111.11111111

_____

150.10.192.0 150.10.11 000000.00000000

... ...

150.10.255.255 150.10.11 111111.11111111

Adresy kolejnych podsieci:

150.10.0.0/18

150.10.64.0/18

150.10.128.0/18

150.10.192.0/18